

актуальним для держав зі значною географічною грамотністю громадян, багатими традиціями та історією тематичного картографування, до яких належить і Україна.

Список використаних джерел

1. Бондаренко Е. Л. Геоінформаційна схема картографування. Часопис картографії. 2011. Вип. 1. С. 58–64.
2. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку розроблення регіональних стратегій розвитку і планів заходів з їх реалізації, а також проведення моніторингу та оцінки результативності реалізації зазначених регіональних стратегій і планів заходів»: від 11. 11. 2015 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/932-2015-п>
3. Про впровадження на території України Світової геодезичної системи координат WGS-84 [Електронний ресурс] : постанова КМУ від 22 грудня 1999 р. №2359. Київ, 1999. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/>

Аліна ЖУК

студентка 3 курсу спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій»
Науковий керівник: **СМОЛЯРЧУК МИРОСЛАВА Василівна**, к.е.н., доцент
кафедри земельного кадастру
Львівський національний університет природокористування,
м. Дубляни

ОСОБЛИВОСТІ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН В СУЧАСНИХ УМОВАХ

З початком незалежності нашої держави поступово розвивались і зміцнювались земельні відносини в країні. Від так, не завжди було все гладко і просто, спостерігались як негативні так і позитивні моменти в розвитку земельних відносин нашої країни.

Державне регулювання земельних відносин на різних етапах їх розвитку в різному співвідношенні включало в себе вирішення різних завдань, які схилялися - то в бік досягнення економічних показників, то навпаки як ніколи

сильною була підтримка та захист навколишнього середовища від будь-яких негативних впливів.

Проте, земельна політика проведених реформ, передбачала вирішення головного завдання - це убезпечення від виникнення екологічного дисбалансу, який може спричинити загрозу для життя. За допомогою будь-яких механізмів намагалась запобігати виникненню екологічних загроз природно-техногенного, чи навіть соціально-економічного походження, щодо управління землекористуванням на усіх рівнях.

На кінець серпня 2022 року сума втрат, аграрного сектору через російське вторгнення складала понад 4,29 млрд дол, про що свідчить детальний аналіз «Центру досліджень продовольства та землекористування KSE Institute (рис.1) [3].

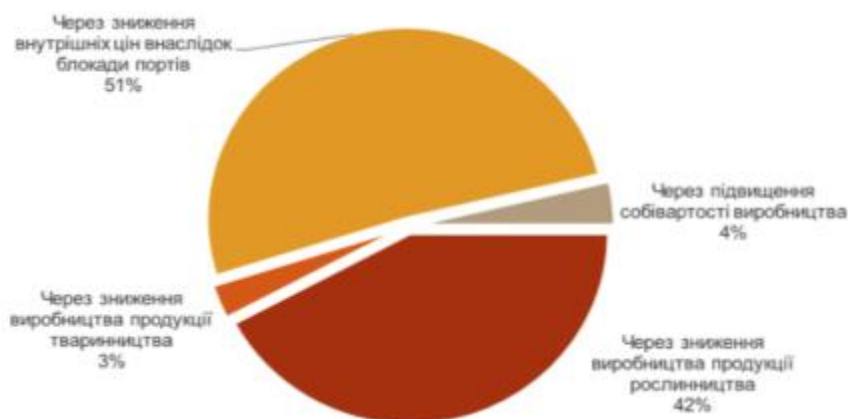


Рисунок 1. Структура втрат аграрного сектору держави

Відзначимо, що за нашими дослідженнями, таким найбільш негативним моментом, а можливо й серйозним наслідком впливу на сучасні земельні відносини, стало значне зниження продуктивності угідь. Оскільки ще на початку проведення реформи виділеними були, як зараз можемо бачити, недостатні кошти, саме на відтворення родючості ґрунтів та захисту земель від негативних ерозійних проявів.

Військова агресія з боку росії, ще більше загострила існуючі масштаби прояву ерозійних процесів, забруднення ґрунтів, які збільшились аж на 58 % території українських ґрунтів та зазнають ще більшої деградації (табл. 1) [1].

Таблиця 1. Деградаційні процеси в ґрунтах України

Тип порушення ґрунту	% від загальної площі ріллі (32 млн. га)
Переуцільнення	39
Замулення	38
Водна ерозія площинна	17
Підвищення кислотності	15
Дегуміфікація	45
Заболочення	14
Рідіонуклідне забруднення	16
Вітрова ерозія, втрата верхнього шару ґрунту	11
Забруднення пестицидами й іншими органічними речовинами	14
Забруднення важкими металами	12
Засолення	4
Водна ерозія, утворення ярів	4
Побічна дія водної ерозії (замулення водойм і ін.)	3

Загалом така ситуація може призвести до невідвортної екологічної та соціальної катастрофи. Оскільки процеси деградації чи опустелювання значною мірою впливають і посилюють зміни кліматичних умов, втрати біорізноманіття, нестачу води, що стає причиною таких проблем як: бідність, голод, а відповідно масова міграція населення.

Так повномасштабне вторгнення росіян на початку лютого цього року, вплинуло не аби як і на техногенне навантаження українських земель, особливо на сході та півдні держави. Лишень забруднення ґрунту відходами зі зруйнованих вітчизняних підприємств, знищення військової техніки та підірваними нафтопродуктами. Сьогодні більш як 20% наших земель залишаються забрудненими від рук агресора. А ще війна це завжди пожежі та бездумне знищення посів (рис.2) [1-2].

В даний час за даними військових адміністрацій, по наших територіях вже було випущено понад 5 тисяч ракет. Загалом це неабияк впливає і на забруднення ґрунтових вод, та потрапляння до них канцерогенних речовин, які негативно впливають на ґрунт та живу природу в цілому.



Рисунок 1 Фрагменти забруднення території внаслідок військових дій

Знищення вітчизняної інфраструктури, як бачимо, також призводить до екологічних катастроф, а саме порушення земель. Як приклад назвемо затоплення шахти «Золоте» у Луганській області, яке відбулось внаслідок порушення подачі електрики, порушення земель внаслідок обстрілу градами Авдіївського Коксохімічного заводу.

Це тільки дещо із страшних наслідків, які завдає війна. Загалом надзвичайно зростаючими стали масштаби ерозії, своїми діями агресор прагне перетворити нашу землю на пустелю. Що неодмінно є катастрофічним для нашого довкілля, та й загалом довкілля у світовому масштабі.

За даними KSE в структурі пошкоджень найбільш помітними є втрати спричинені руйнацією або пошкодженнями структури сільськогосподарських угідь та втрати врожаю сільськогосподарських культур. Загалом лише станом на серпень 2022 року сільськогосподарські угіддя зазнали втрат на суму понад 2,135 млн дол. [3].

Відзначимо, що сільськогосподарські землі піддаються двом типам значних пошкоджень: по перше - спричинене мінними бомбардуваннями та пряме фізичне пошкодження. Та мінні поля, не єдина причина порушень, є ще місця, забруднені нерозірваними боєприпасами, це також потенційна смертельна загрозу не лише для власників-фермерів, але й для працівників під час виконання польових робіт.

Зараз країна, як ніколи потребує збереження своїх земель не лише від ворога. Адже, ще до повномасштабного вторгнення Урядом було схвалено низку нормативних документів, які мали б підсилити правове поле для боротьби з деградацією земель та опустелюванням. То ж маємо, крім того, як найшвидше відновити наші землі, які зазнали руйнувань.

Список використаних джерел

1. Держгеокадастр. Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру. Офіційний веб-сайт. Режим доступу: // <http://land.gov.ua/info/informatsiia-pro-normatyvnu-hroshovu-otsinku-zemelnaselenykh-punktiv-stanom-na-27-01-202>
2. Смолярчук М.В. Перспектива використання порушених земель після гірничо-промислових розробок // The XVIII International Scientific and Practical Conference «Advancing in research, practice and education», May 10 – 13, 2022, Florence, Italy. С. 27-31.
3. Центр досліджень продовольства та землекористування (KSE Агроцентр) / Режим доступу: // <https://kse.ua/ua/kse-impact/center-for-food-and-land-use-research-c4flur/>

Олександр ЗБОРОВЕЦЬ, студент 2 курсу спеціальності 193 «Геодезія та
землеустрій»

Науковий керівник:

Науковий керівник: **ЯСІНЕЦЬКА Ірина Анатоліївна**,
доктор економічних наук, професор
кафедри садово-паркового господарства, геодезії і землеустрою
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,
м. Кам'янець-Подільський

ЗЕМЛЕУСТРІЙ УКРАЇНИ СЬОГОДНІ

Аналіз динаміки розвитку земельних відносин, практики ведення землевпорядного виробництва, і чинної законодавчої бази за період проведення нинішньої земельної реформи, основних рис функціональних особливостей сучасного землеустрою висвітлив цілу низку проблем, для розв'язання яких необхідно розробити і здійснити відповідні заходи.[1]